

69-25
7-7-53 L

MINISTERIE
VAN BUITENLANDSE ZAKEN
'S-GRAVENHAGE

VERZOEKE BIJ BEANTWOORDING, KENMERK, ONDERWERP, DATUM EN NUMMER TE VERMELDEN

Kenmerk: DWS/IE
Onderwerp: Europese Gemeenschap

~~DK 15 juli 1953 H~~
DK 20 juli 1953 D

Datum: 4 Juli 1953
Nummer: 84558-5156 GS
Fotonummer: 77269

G E H E I M

Ter behandeling in de Ministerraad.

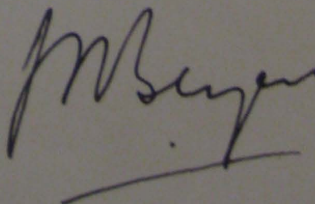
Ten vervolge op mijn schrijven van 26 Juni 1953, nr. 80839-4945 GS, heb ik de eer U hiernevens opnieuw een ontwerp aan te bieden van de economische verdragsartikelen, die zouden moeten worden opgenomen in het Statuut ener Europese Gemeenschap.

De aandacht moge er op worden gevestigd, dat de artikelen A tot en met I reeds door de Ministerraad in haar zitting van 29 Juni j.l. zijn aanvaard. Toegevoegd is thans een artikel J nopens de regeling van het recht van beroep in gevallen, die verband houden met de integratie op economisch gebied.

Voorts moge U in vouwe dezès aantreffen een ontwerp van richtlijnen voor de opstelling van het protocol, bedoeld in artikel C, lid 2 van bovenbedoelde economische verdragsartikelen.

Met het oog op het spoedeisend karakter zoude het op prijs worden gesteld, indien de behandeling van bijgaande documenten in de eerstvolgende zitting van de Ministerraad zou kunnen plaats vinden. Spoedshalve werd afschrift van dit schrijven met de bijlagen rechtstreeks aan onze Ambtgenoten toegezonden.

DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN,

AAN:

de Heer Minister-President.

NEDERLANDS VOORSTEL VOOR ECONOMISCHE VERDRAGSARTIKELN

(3 Juli 1953).

Artikel A

- 1.- De Gemeenschap heeft tot doel de verhoging van het levenspeil in de aangesloten landen, in het bijzonder door verhoging van de productiviteit en de productie en de ontwikkeling van de werkgelegenheid.
- 2.- Te dien einde bevordert de Gemeenschap, dat tussen de Statenleden een gemeenschappelijke markt wordt gevormd, waarbinnen vrij verkeer bestaat van goederen, diensten, kapitaal en personen, en dat met derde staten een zo vrij en uitgebreid mogelijk verkeer wordt onderhouden.
- 3.- De Gemeenschap bevordert de vastlegging van lijnen van algemeen beleid, welke nodig zijn voor het bereiken van het in het eerste lid aangegeven doel.
- 4.- De op dit artikel berustende taken der Gemeenschap en der Statenleden worden in de verdere artikelen van dit hoofdstuk geregeld.

Artikel B

- 1.- De Staten-leden verplichten zich tot het voeren van een politiek van interne financiële stabiliteit.

Artikel C

- 1.- Tussen de Staten-leden wordt in het kader van de in Artikel A omschreven doeleinden binnen een termijn van 10 jaren een Douane-Unie tot stand gebracht, binnen welke alle in- en uitvoerrechten en quantitative beperkingen van het handelsverkeer zijn opgeheven en welke in het verkeer met derde landen beschikt over een gemeenschap-

pelijk systeem van douane-rechten en van kwantitatieve handelsbeperkingen. De Staten-leden zijn verplicht zich voor wat het onderlinge verkeer betreft te onthouden van het verhogen of invoeren van invoerrechten of kwantitatieve handelsbelemmeringen.

- 2.- De verwerkelijking van de Douane-Unie geschiedt volgens de bepalingen, vervat in een Protocol, dat een integrerend deel uitmaakt van het onderhavige Verdrag.

Artikel D

- 1.- De Gemeenschap is bevoegd voorstellen te doen ten aanzien van de harmonisatie van het economisch, sociaal, financieel, fiscaal en monetair beleid der Staten-leden, welke zij voor het totstandbrengen en de instandhouding van de gemeenschappelijke markt noodzakelijk acht, rekening houdende met de eisen, welke een zo vrij en uitgebreid mogelijk verkeer met derde landen stelt.

Artikel E

- 1.- Op grond van gevaar voor een onmiddellijk dreigende en in verhouding tot de deviezenreserves ernstige verstoring van het evenwicht van zijn betalingsbalans kan een Staat bij met redenen omkleed verzoek aan de Gemeenschap toestemming vragen tot het treffen of handhaven van maatregelen terzake van kwantitatieve beperkingen van het handelsverkeer in afwijking van zijn verplichtingen uit hoofde van Artikel C.
- 2.- Indien de Gemeenschap, na ingewonnen advies van het Internationale Monetaire Fonds, gevaar voor ernstige verstoring aanwezig acht, verleent zij de gevraagde toestemming. In dat geval wordt een periode gesteld, gedurende welke de Staat vrij is om de in het eerste lid bedoelde maat-

regelen te nemen met dien verstande, dat de Uitvoerende Raad en elk der Staten-leden op de voet van het bepaalde in artikel J in beroep kan komen op grond, dat de getroffen maatregelen niet in overeenstemming zijn met het doel waarvoor de toestemming is verleend, dan wel onvoldoende rekening houden met de belangen van de Gemeenschap of van de betrokken Staten-leden.

- 3.- In geval de Gemeenschap het verzoek afwijst, kan de betrokken Staat op de voet van het bepaalde in Artikel J beroep instellen.
- 4.- De Gemeenschap kan onmiddellijk na ontvangst van het in het eerste lid bedoelde verzoek aan de aanvragende Staat een voorlopige toestemming geven als in dat lid bedoeld, door welke voorlopige toestemming de Gemeenschap geenszins gebonden wordt tot het uiteindelijk geven van een bevestigende beslissing op het verzoek.

Artikel F

- 1.- Wanneer een Staat meent, dat in een welomschreven geval de nakoming van zijn uit Artikel C voortvloeiende verplichtingen zal leiden tot troubles fondamentaux in een sector van zijn economie, kan hij zich tot de Gemeenschap wenden met een plan bevattende concrete voorzieningen teneinde de troubles fondamentaux te voorkomen of uit de weg te ruimen. Dit plan kan gepaard gaan
 - hetzij met het verzoek tot het verkrijgen van hulp uit het in Artikel G bedoelde Europese Fonds ter uitvoering van het plan,
 - hetzij met het verzoek tot ontheffing van zijn bovenbedoelde verplichtingen voor een bepaalde termijn,
 - hetzij met beide.

- 2.- De Gemeenschap beoordeelt de doelmatigheid van het plan in overleg met de Staten-leden en met inachtneming van het bepaalde in de Artikelen A en B. Indien het plan gepaard gaat met een verzoek als bedoeld in het eerste lid kan zij aan het verlenen van hulp uit het Europese Fonds of van de ontheffing de voorwaarde verbinden, dat de voorzieningen worden getroffen, welke de Gemeenschap het meest doelmatig oordeelt.
- 3.- De betrokken Staat kan op de voet van het bepaalde in Artikel J in beroep komen tegen :
 - a.- het weigeren van het verlenen van hulp of ontheffing;
 - b.- een voorwaarde als bedoeld in het voorgaande lid.

Artikel G

- 1.- Er wordt een Europees Fonds ingesteld, waaruit garanties, leningen, of bijdragen kunnen worden gegeven ten behoeve van de verwezenlijking van de in Artikel A genoemde gemeenschappelijke markt en de in Artikel C genoemde Douane-Unie.
- 2.- Het jaarlijkse budget van het Europese Fonds wordt behandeld als de gewone begroting der Gemeenschap.
- 3.- De Economische en Sociale Raad kan geraadpleegd worden over het beheer en de werkzaamheden van het Europese Fonds.
- 4.- De aangelegenheden van dit Europese Fonds worden geregeld in een Protocol, dat integrerend deel uitmaakt van dit Verdrag.

Artikel H

- 1.- De in Artikel D bedoelde voorstellen, benevens algemene voorstellen op grond van het bepaalde in Artikel A, worden gedaan overeenkomstig het bepaalde in artikel 55.

- 2.- De bevoegdheden en taken van Artikel E en F berusten bij de Europese Uitvoerende Raad, met avis conforme van de Raad van Nationale Ministers.

Artikel I

- 1.- In de maand Januari van elk jaar brengen de Regeringen der Staten-leden aan de Europese Uitvoerende Raad verslag uit over hetgeen door de betrokken Staat is verricht ingevolge de Artikelen B, C en D. De Europese Uitvoerende Raad brengt aan de in artikel 21 bedoelde eerste zitting van het Parlement rapport uit over zijn bevindingen en oordeel hieromtrent.

Artikel J

- 1.- Het beroep bedoeld in het tweede en derde lid van artikel E en het derde lid van Artikel F wordt, voorzover daarbij één der in artikel 43 genoemde gronden wordt aangevoerd, ingesteld bij het Hof, dat daarop met inachtneming van de bepalingen van het Statuut beslist.
- 2.- Het Hof is niet bevoegd, voorzover de beweerde schending van het Statuut of van zijn organieke wetten en uitvoeringsvoorschriften zou bestaan in een onjuiste beoordeling van de economische en feitelijke omstandigheden, op grond waarvan de in genoemde bepalingen bedoelde toestemming werd gegeven of geweigerd dan wel in een onjuiste beoordeling van de belangen bedoeld in Artikel E, tweede lid, tweede volzin, tenzij gesteld wordt, dat de schending kennelijk is of één der overige in artikel 43 genoemde gronden oplevert.

- 3.- Buiten de gevallen dat het Hof bevoegd is wordt het beroep aanhangig gemaakt bij een adviescommissie, samengesteld uit de President van het Hof, die van rechtswege voorzitter van de commissie is, en vier daartoe op verzoek van de meest gereede partij door het Hof aangewezen deskundigen.
- 4.- De Gemeenschap, vertegenwoordigd door de Uitvoerende Raad, is, indien het beroep overeenkomstig het bepaalde in Artikel E, tweede lid, tweede volzin, door een Staat-lid wordt ingesteld, van rechtswege partij bij het geding.
- 5.- Nadere regelingen omtrent de samenstelling en werkwijze van de adviescommissie worden gegeven bij een afzonderlijk protocol.
- 6.- De Commissie stelt haar advies - waarbij zonodig bemiddelende voorstellen kunnen worden gedaan - vast met meerderheid van stemmen en brengt dit ter kennis van de Uitvoerende Raad, die voor de bekendmaking ervan zorgdraagt en een bindende beslissing neemt. Wijkt hij daarbij af van het advies der commissie, dan behoeft hij daartoe avis conforme van de Raad van Nationale Ministers.

.

Richtlijnen voor het Protocol van Artikel C

Er wordt uitgegaan van de doelstelling, dat tussen de landen der Gemeenschap binnen tien jaren dient te zijn bereikt een volledige afschaffing van de tarieven in het onderlinge verkeer, van de quantitative beperkingen op de onderlinge invoer en uitvoer, alsmede een gemeenschappelijk tarief van invoerrechten en een gemeenschappelijk stelsel van quantitative restricties tegenover derde landen, ingeval zulke restricties nodig zijn.

De problematiek, aan het verwezenlijken van deze doelstellingen verbonden, kan in haar voornaamste aspecten worden teruggebracht tot de volgende kernpunten.

I. Invoerrechten.

a. In het onderlinge verkeer.

Aan het afbreken der tarieven in het onderlinge verkeer behoren als leidende beginselen ten grondslag te liggen algemeenheid, geleidelijkheid en automatisme: algemeenheid teneinde het gevaar van bevroren situaties, inhaerent aan een sectorsgewijze approach, te vermijden, geleidelijkheid om de landen gelegenheid te geven zich aan de wijzigende omstandigheden aan te passen, automatisme om een zo regelmatig mogelijke voortgang in de afschaffing der rechten binnen de overeengekomen termijn te verzekeren. Deze gedachten-gang leidt tot de volgende opzet.

Binnen een termijn van 10 jaren moeten alle invoerrechten tot nul worden gereduceerd. Ieder jaar worden de rechten per tariefpost met 10 % verlaagd. Uiteraard kan niet worden ontkend, dat wellicht een dergelijk automatisch systeem tijdelijk tot onevenwichtigheden kan leiden, anderzijds zijn alle andere denkbare systemen van een zodanig veelvoud van bezwaren voorzien, dat daaruit geen praktische keuze is te maken.

Teneinde een al te grote ongelijkheid te voorkomen in de offers welke de landen gedurende de werking van het verlagingsautomatisme brengen, is het gewenst een zeker bodempercentage, verschillend voor grondstoffen, halffabrikaten en eindproducten, vast te stellen. Zodra alle rechten op dit bodempercentage zijn aangekomen, worden deze, per tariefpost, gemeenschappelijk verlaagd. Tariefposten waarvoor dus een invoerrecht bestaat gelijk aan of lager dan het bodempercentage, kunnen in het kader van deze procedure gedurende enige jaren op hetzelfde niveau gehandhaafd blijven.

De doelstelling ter bereiking waarvan het zojuist ontwikkelde systeem het instrument vormt, is een principieel andere dan die, welke in de afgelopen jaren in het internationale veld andere tariefplannen

deden geboren worden. Deze laatsten immers richtten zich in het algemeen hetzij op de dispariteit, hetzij zonder meer op de algemene hoogte der tarieven. De onderhavige doelstelling houdt in een volledige afschaffing der tarieven in het onderlinge verkeer.

b. Tegenover derde landen.

Een gemeenschappelijk tarief tegenover derde landen, gebaseerd op een uniforme nomenclatuur, zal met spoed moeten worden uitgewerkt, zowel ter versteviging en verduidelijking van de positie naar buiten als ook ter vermindering zoveel mogelijk van begripsverwarring intern. Met het inwerkingstellen van de tranche-gewijze afbraak der bestaande tarieven in het onderlinge verkeer dient hierop echter niet te worden gewacht.

Nadat enige periodieke tariefsverlagingen zijn totstandgebracht, zal het gewenst zijn in het gemeenschappelijk tarief aan de buitengrens voldoende inzicht te hebben; immers hoewel doorstroming met name van grondstoffen en halffabrikaten kan leiden tot kostprijsverlaging en dientengevolge in het algemeen het concurrentievermogen vergroot, zijn gevallen denkbaar waarin die doorstroming tot moeilijkheden aanleiding kan gaan geven.

De economische positie der zes West-Europese landen in het wereldverkeer vereist voor de Gemeenschap een zo groot mogelijke concurrentiekracht. Afsluiting van de Gemeenschap in economische zin door een hoog tarief aan de buitengrens is derhalve voor de doelstelling en het bestaan der Gemeenschap zelve verwerpelijk.

Een in het algemeen laag tarief aan de buitengrens brengt enerzijds mede goedkope grond- en hulpstoffen, anderzijds ligt in de vrij geringe bescherming welke het biedt een prikkel tot zo hoog mogelijke opvoering van de efficiency hetgeen zowel aan de positie op de exportmarkten ten goede komt als aan de consumenten op de interne markt.

Bij het uitwerken van het gemeenschappelijk tarief zal bij voorbaat uitgangspunt moeten zijn als norm te nemen het laagst bestaande huidige recht in enig land van de Gemeenschap.

II. Quantitatieve restricties.

a. In het onderlinge verkeer.

Het opheffen der quantitatieve restricties dient zowel de invoeren als uitvoeren te omvatten. Aan de invoerzijde kan als uitgangspunt worden genomen de liberalisatiepositie, die de verschillende landen inmiddels krachtens de bepalingen in de O.E.E.C. hebben bereikt.

Gezien het percentage van vijf der zes landen, nl. 90 % of meer, bestaan hier dus in het algemeen alleen nog maar restanten van een kwantitatief gereguleerd systeem,

waarvan de liquidatie binnen enige jaren niet onoverkomelijk moet worden geacht, al zal er uiteraard mede moeten worden gerekend, dat in de nog niet geliberaliseerde sectoren niet zelden de meeste moeilijke posities zijn ondergebracht.

Het opheffen van quantitatieve restricties aan de uitvoerzijde heeft voornamelijk ten doel de deelnemende landen een gelijke toegang te verschaffen tot de hulpbronnen en de producten van het gebied der Gemeenschap.

b. Tegenover derde landen.

Naarmate de opheffing der quantitatieve restricties in het onderlinge verkeer voortgang vindt, zal het noodzakelijk zijn, dat ten aanzien van de quantitatieve beperkingen, welke de landen der Gemeenschap nog handhaven tegenover derde landen, een gemeenschappelijke politiek wordt gevolgd, zowel op invoer- als op uitvoergebied.

3 Juli 1953.

H.P.

Ik gaf aan Bu. 2. door dat Minister Beyen t. a. v. de institutionele kwesties punt 3 uit zijn brief van 12 Juni terugnam maar verder dit voorstel werd aarvaard. (In de instructie liet ik nog twee wijzigingen opnemen)

Ik meent Minister Beyen dat hij bij vergissing de hele brief heeft ingetrokken en ook op andere punten terug is gevallen op een oude tekst van de instructie

Ik meen dat er geen grout is voor deze angst, maar zegde toe uw mening te vragen alvorens de notulen, tensake te dicteren

21. VII. '53

VP

Ik me geen moeilijkheid. Tenzigenz
zijn alleen de verschillende inzake de bevoegd
wijze t. o. v. leden van college (bevoegd de
voorzitter) en kwestie van aansluiting
individuele verantwoordelijkheid
21/7 D